

De Katrol geeft kansen aan kinderen

In november 2002 startte het unieke sociaal project De Katrol in Oostende: studenten van de Hogeschool West-Vlaanderen geven studieondersteuning aan kinderen uit kwetsbare gezinnen, bij het kind thuis. Na één jaar proeftraaien zijn de resultaten verbluffend. De kinderen vertonen een grotere betrokkenheid in de klas, halen betere schoolresultaten, zijn gemotiveerd en gaan meteen op alle vlakken vooruit. De ouders zijn meer geïnteresseerd in het schoolgebeuren en er is een grotere betrokkenheid met het kind. En ook de studenten worden er beter van: zij verbeteren hun communicatieve vaardigheden, hun attitudes en hun inzichten in kwetsbare gezinnen. Een jaar na de start bereikt De Katrol 38 gezinnen uit 13 van de 24 Oostendse basisscholen.

■ Diploma verhoogt kansen

Tijdens een getuigenis op 17 oktober, de wereldverzetdag tegen de extreme armoede, zei een moeder uit een kwetsbaar gezin dat ze nog één grote wens had: "Ik hoop dat mijn kinderen het beter zullen hebben dan ik". Ze sprak de hoop uit dat haar kinderen op school zouden slagen, omdat een diploma op zak net dat verschil kan maken tussen kansen krijgen in het verdere leven of aan de rand van de maatschappij leven. Die uitspraak zette een aantal mensen uit Oostende aan het denken. Na wat brainstormen, groeide in de schoot van de Hogeschool West-Vlaanderen, departement Vesalius-HISS het project 'De Katrol'. Jean-Pierre Markey, projectmedewerker en initiatiefnemer van het eerste uur formuleert het als volgt: 'De Katrol is een symbolische naam die meteen aangeeft waar het project naar toe wil. Een hefboom zijn voor kinderen uit kansarme of kwetsbare gezinnen -waar het schoolgebeuren niet steeds wordt opgevolgd- om kansrijker te worden via studieondersteuning bij hen thuis.'

■ De praktijk

'De bedoeling is vrij simpel,' gaat Jean-Pierre Markey verder. 'Tweemaal per week gaat een student van de Hogeschool West-Vlaanderen uit de richting maatschappelijk werk, sociale verpleegkunde, assistent in de

psychologie of kleuteronderwijs telkens voor een uurtje langs bij het gezin om het kind te ondersteunen bij het schoolgebeuren. Dat kan gaan van de boekentas helpen maken, de agenda nakijken, ondersteuning geven bij het huiswerk tot oefeningen maken voor lezen, rekenen en schrijven. Daarbij worden de ouders op een actieve manier bij de ondersteuning en het schoolgebeuren betrokken zodat ze metter-tijd zelf hun kinderen kunnen begeleiden.' Niet enkel de kinderen en de ouders varen wel bij het project. 'Voor de studenten is het een uitgelezen kans om praktijkervaring op te doen en zo in de toekomst de kloof tussen kansarmoede en hulpverlening mee te helpen overbruggen,' stelt de projectmedewerker.

■ Kloof overbruggen

Op die manier tracht De Katrol eveneens tegemoet te komen aan een veel gehoorde opmerking vanuit de Beweging van Mensen met een Laag Inkomens, namelijk dat er nog een te diepe kloof is tussen de wereld van de armoede en de wereld van de hulp- en dienstverlening en het onderwijs. Via De Katrol krijgen toekomstige hulp- en dienstverleners en leerkrachten de kans om die kloof te overbruggen. Ze gaan immers werken in de gezinnen en ondervinden aan den lijve hoe het er aan toe gaat.

■ Positieve evaluatie

De Katrol zit nu pas op kruissnelheid. Van november 2002 tot juni 2003 werd het project voorbereid en werd proefgedraaid met zeven gezinnen. Dan volgde een evaluatie. Daaruit kwamen zo veel positieve resultaten dat alle betrokken partijen (scholen, centra voor leerlingenbegeleiding en andere dienstverlenende instanties, de ouders en de studenten) uitdrukkelijk wensten verder deel te nemen aan het project. Voor dit schooljaar werden alle Oostendse basisscholen aangeschreven met de vraag om in het project te stappen. Tot nu toe sprongen 13 van de 24 basisscholen mee op de kat en genieten 38 gezinnen van studieondersteuning aan huis. De gezinnen uit de proefperiode vonden dat de studiebegeleiding via De Katrol hun kind motiveerde. Het werd rustiger, meer betrokken. 'Mijn kind gaat er volledig, en niet alleen op studievak op vooruit', omschreef een ouder zijn ervaring. Hierbij valt ook aan te stippen dat in diverse gezinnen veel meer tijd werd uitgetrokken om aan de schoolpoort een babbelletje te maken. Ook de oudercontacten volgen de gezinnen beter op. In één familie vroeg de moeder zelfs uitdrukkelijk bijkomende uitleg over de leerprestaties van haar kind aan de betrokken leerkracht.

■ Gelijke kansen

Het Oostendse stadsbestuur schaarft zich volledig achter De Katrol en ondersteunt het ook financieel via het Stedenfonds. Voor het Stadsbestuur is een project zoals De Katrol immers een stap voorwaarts in het creëren van gelijke kansen voor de kinderen. Want ook in Oostende worden jammer genoeg nog te veel kinderen in kansarme gezinnen geboren. Voor hen kan dit project, in aanvulling op de reeds bestaande initiatieven, een meerwaarde betekenen.

Meer info over De Katrol krijgt je bij Gaspar Haenecaert (opdrachthouder), Jean-Pierre Markey of Manjke Verhulst (projectmedewerker), tel. 0498/33 62.54, fax 059/80.94.48 of mail: gaspar.haenecaert@howest.be

'Kinderen gaan meer in zichzelf geloven'

Kaat Derdeyn is tweedejaars studente maatschappelijk werk aan de Hogeschool West-Vlaanderen, departement Vesalius-HISS. Het voorbijje schooljaar was ze één van de acht pionierstudenten die de ideeen achter het project De Katrol in de praktijk bracht. Gedurende twee maanden ging ze elke dinsdag en donderdag van 17.00 tot 18.00 uur langs bij 'haar' gezin. Ze begeleidde er een meisje uit het tweede leerjaar en zag hoe ze zich ontpopte tot een open, vrolijke meid.

■ Goed gevoel

Voor Kaat is het duidelijk. De ervaring die ze opdeed via De Katrol heeft haar doen besluiten om verder te werken met kwetsbare gezinnen. Als tweedejaars-studente heeft ze een stageplaats bij het OCMW-Sociaal Huis gekozen en ze hoopt later ook een job in die richting te vinden. Kaat is niet de enige studente die er zo over denkt. Al haar medestudenten houden een positief gevoel over aan de medewerking aan De Katrol. 'Eerst en vooral leer je op korte tijd enorm veel bij. Je leeft namelijk even mee in het gezin. De gezinsleden doen zich niet anders voor als jij er bent zodat je een goede kijk krijgt op hun situatie. Als ik met het kindje bezig was, kwam de moeder er ook bijtussen. Na een tijdje stelde ik vast hoe ze de technieken die ik gebruikte, overnam,' vertelt Kaat verheugd. 'Tijdens onze wettelijke evaluatiemomenten vertelden mijn collega-studenten niet hetzelfde. Zij merkten ook op dat je in het begin één kind in het gezin ondersteunt, maar als er broers of zussen zijn, zetten die zich gewoon mee aan tafel. De aandacht die ze vragen, krijgen ze ook. En als begeleider is het leuk te ervaren dat die aandacht zijn vruchten afwerpt. De kinderen worden zelfzekerder en gaan in zichzelf geloven. Je merkt dat aan hun

houding, ze worden openker vertellen meer, zijn vrolijker en ook op school gaat het beter. Hoewel voor ons de schoolpunten niet het belangrijkste zijn.'

■ Een band

'Na twee maanden ontstaat er een hechte band met 'je kindje'. Als ze

verdielig was, had dat effect op mij, ik werd dan ook meer een vriendin dan een 'begeleidster'. Als het mooi weer was, gingen we samen een uurtje buiten en vertelde ze hondsdruif. Door met haar de straatnamen of nummerplaten te lezen, koppelde ik meteen op een leuke manier haar huiswerk aan ons uitje,' vult Kaat Derdeyn aan. 'Toch trachten wij een zekere afstand te bewaren. Het is immers de bedoeling dat zowel het kind als het volledige gezin onafhankelijk worden. Zo merkte ik na een tijd dat mijn kindje spontaan aan haar huiswerk begon, ook als ik er nog niet was. Dat is een goed teken. Maar, het is niet zo makkelijk om de samenwerking stop te zetten. Op mijn laatste dag ging ik naar haar toe, samen met de nieuwe studente die de begeleiding de volgende twee maanden zou verder zetten. Het deed wel wat vreemd om te zien hoe mijn collega-studente op dezelfde stoel plaatsnam waar ik altijd had gezeten en hoe mijn kindje meteen enthousiast met mijn collega aan het werken sloeg. Natuurlijk was ik ook wel trots dat ik het kindje van een wat schuchter meisje dat weinig vertrouwen had in zichzelf en de anderen had kunnen stimuleren tot een open, enthousiaste meid!'

ERROR: syntaxerror
OFFENDING COMMAND: --nostringval--

STACK:

/Title

()

/Subject

(D:20091213100038+01'00')

/ModDate

()

/Keywords

(PDFCreator Version 0.9.5)

/Creator

(D:20091213100038+01'00')

/CreationDate

(pv)

/Author

-mark-